

Leerling van basisschool is stelselmatig ten achtergesteld. Vals beschuldigen en intimideren waren niet van de lucht. Een rapport is niet verstrekt.

Advies van 10 juni 2008, 07/08 N-04

Leerling B is gediscrimineerd. Hij is niet eerlijk behandeld. B is door de behandeling die hij op de basisschool C1 heeft ondervonden, emotioneel geraakt. Vergeten en vergeven is niet mogelijk.

B is, toen hij tien was, een terrorist genoemd.

Hij is vals beschuldigd van het verzenden van een e-mail met dreigende taal. Men kon die beschuldiging niet bewijzen.

De schoolleiding luisterde niet naar B. De leiding had altijd gelijk.

Door slechte communicatie tussen scholen heeft B drie weken voor de zomervakantie thuis gezeten. Dat was voor klaagster reden om hem bij een andere school in te laten schrijven.

Hoewel om een rapport voor B is gevraagd, is dat niet verstrekt.

De beoordeling door de Commissie

Naar voren is gebracht dat het gedrag van B met regelmaat leidde tot spanningen in het sociaal-emotioneel klimaat binnen zijn groep. Dat dwong de school tot het treffen van maatregelen. Er is regelmatig overleg met de ouders van B geweest over diens gedrag.

Aangeklaagden hebben aangegeven dat zij zich de nodige moeite hebben getroost om B de begeleiding te geven die hij nodig had.

Voor wat de concreet tegen aangeklaagden ingebrachte verwijten aangaat, hebben zij aan kunnen geven binnen welke context hun handelen geplaatst moet worden. De Commissie gaat achtereenvolgens in op die verwijten afzonderlijk:

Het B een terrorist noemen: In een gesprek met klaagster is gezegd dat er van B een terroriserend effect uitgaat op medeleerlingen. Daarmee werd bedoeld dat er sprake was van bedreigingen en dat hij andere kinderen onder druk zette om dingen voor hem te laten doen.

Het valselijk beschuldigen van het verzenden van een dreigende e-mail: Uit wat er aan documentatie is overgelegd, konden aangeklaagden tot de gevolgtrekking komen dat B actief betrokken was bij het verzenden van het bewuste bericht.

Het altijd gelijk hebben van de school: Aangeklaagden hebben aannemelijk gemaakt dat zij in de begeleiding van B genoodzaakt waren de grenzen van het toelaatbare aan te geven. Dat vereiste duidelijkheid.

Het drie weken thuis zitten van B: Voor de zomervakantie was namens een andere school verklaard dat zij B wilde plaatsen. Klaagster heeft toen de schoolbenodigdheden van B opgehaald. De heer G, de directeur, mocht ervan uitgaan dat de overgang naar behoren geregeld was, temeer daar klaagster zelf verder ook geen actie ondernam om B naar school te laten gaan.

Toen er geen bericht van inschrijving van de nieuwe school kwam, heeft de heer G contact opgenomen. Hij kreeg toen te horen dat bij nader inzien besloten was dat B pas na de zomervakantie geplaatst zou worden.

Daarna heeft de heer G aan de leerplichtambtenaar gemeld dat B thuis zat.

Aan de heer G kan niet worden tegengeworpen dat hij onvoldoende heeft gedaan om B de tijd voor de zomervakantie lessen te laten volgen.

Het niet verstrekken van een rapport: Toen B de basisschool C verliet, was er nog geen eindrapport. Door de hectiek van de gebeurtenissen is het rapport niet tijdig toegestuurd.

In een later stadium is het rapport wel aan de ouders van B gestuurd met daarbij verontschuldigen voor de vertraging.

De Commissie is niet gebleken dat de basisschool C in het optreden tegen B de grenzen van het toelaatbare is overschreden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.